

4°

Inc. lat.

791

4° Inc. lat. 791 Barberis
(früher: 4° H. lat. 2141)

He 2454 [T. 2], Bl. 22-29

GW 3 Sp. 402

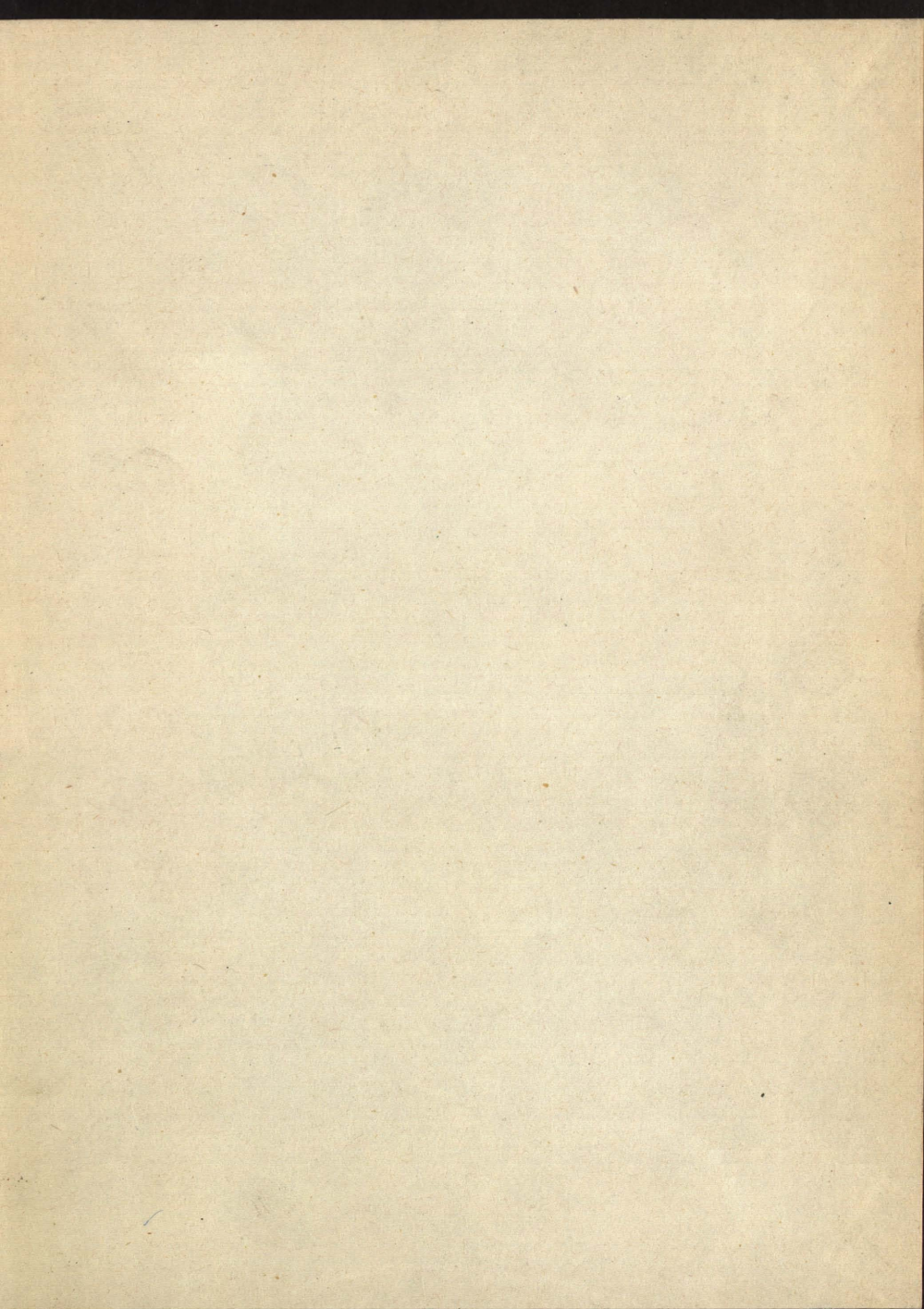
≠ Pell. 1842 (1. u. 7)

J. Beuzing: Jakob Köbel zu Oppenheim. Wiesbaden
1962

Nr. 55,3 : 1517

Barberis, Philippus de

N = Pellechet 1842, Bl. 22-29, jedoch Bl. 29
abweichend!

1810 3 3

OPVSCVLVM DE
varijs Iudeorum ⁊ gen-
tilium de Christo,
Testimonijis

CAPITVM INDEX

Gentiliū attestatōes de vnitate & trinitate diuina.	Caput. f.
De Natiuitate dñi nostri & ortu stellę.	Caput. ij.
De extremo Iudicio & igne infernali.	Caput. iij.
Qz gentiles aliqualem habuerint de sacramentis noticiam.	Caput. iiij.
Vaticinia sibylle Erythreę de chro ex epistola sua ad greecos scripta.	Caput. v.
Testimoniū Iosephi Iudei de christo.	Caput. vj.
Iosephus de sono audito in die pēthecostes	Caput. vij.
De ep̃la Pylati Tyberio cęsari de chro missa	Caput. viij.
Exemplar alterius epistole eiusdem pylati ad eundē Tyberium de christo.	Caput. ix.
Copia epistole Lentuli ad cęsarem de christo & eius descriptione.	Caput. x.
Testimoniū de Iesu ex epistola Abagari regis edissenorum.	Caput. xs.

Gentiliū attestaciones de vni tate & trinitate diuina.

Caput. I.

Ideamus nunc

quid philosophi senserūt & gentiles/ dūtaxat lumine naturali viuentes.

Augustin⁹ sane septimo cōfessionū de Platone dicit/ legi in libris platonis/ nō quidem his v̄bis/ sed hoc idem multiplicibus suaderi potest rationib⁹, q̄ in principio erat verbum & verbū erat apud

deum & deus erat verbū & c̄ vsq; ad verbū caro factū est.

¶ Hermes quoq; trimegistus ait. Monas gignit monas dem: & in se suum reflectit ardorem.

¶ Aristoteles etiā primo libro cōeli & mūdi inquit, per hunc numerū scilicet ternariū/ adhibuim⁹ nosmetipsos magnificare deum vnū eminentem proprietatibus eorum que sunt creata.

¶ Sanctus Thomas hec pauca ponit in sua prima parte q. xxxij. arti. i. & super primo sentent. dist. iij. arti. iij. in solutione ad primū. Exponit em̄ in prefatis libris q̄ philosophi nō cognouerunt diuinarū personarū mysteriū per ppria: que sunt: paternitas: filiatio: & processio: cognouerunt tamē quedā essentialia attributa: que psonis appropriantur/ sicut potentia appropriatur patri: sapientia filio: bonitas spiritui sancto.

¶ Amplius/ Aristoteles numerū ternariū in diuinis nō ponit: q̄ trinitatē intelligeret. Sed vult dicere: q̄ antiqui ternario numero ob quandā ipsius perfectionē in sacrificijs atq; orationibus utebantur.

Augustinus de Platone.

Hermes Trimegistus. Aristoteles.

Sanctus Thomas

Plato

¶ Et Plato legens in libris quos repperit in egypto / de diuinis multa dicitur cognouisse vel forte intellectū paternū appellat intellectum diuinū secundū q̄ in se quodāmodo mundi ideam concipit que est architypus.

Didimus
bragman?

¶ Preter ea aut̄ que posuit s. Thomas aquinas: addam & ego paulo plura Profecto didim⁹ bragmanus in epistola ad Alexandrū inquit, Deus verbum est; & verbū illud mundum creauit & per hoc viuunt omnia hoc nos verbum colimus & adoramus. Et Virgilius in libro bucolicorum meminit inquit necte tribus nodis; numero deus impare gaudet.

Virgilius

De natiuitate christi ⁊ ortu stelle.

Caput. II.

Calcidius

E ortu stelle in natiuitate christi ait Calcidius super Timeū Platonis, est quoq; alia sanctior & venerabilior historia / que perhibet ex ortu stelle cuiusdam / non morbos morteq; denūciatas / sed descēsum dei venerabilis ad humanarū conseruationis rerum mortalium gratiam / quā stellā cum nocturno itinere suspexissent, Chaldeoq; profecto sapientes viri, & in cōsideratione rerum celestium satis exercitati quæsisse dicuntur recentem ortū dei / repertaq; illa maiestate puerili veneratos esse / & vota tanto deo cōuenientia nuncupasse.

Chaldei

De extremo iudicio ⁊ igne infernali.

Caput. III.

Plato

E futuro iudicio Plato ita inquit in phedone, Ferunt em̄ vnūquemq; cū decesserit ab eo dōmone qui uiuentem adhuc sortitus erat / trahi in aliquē locum / vbi oportet simul collectos in valle iosaphat iudicari / & post sententiā ad inferna proficisci / illo ducente cui mandatū est / vt hinc

pfificētes ad illa loca traducat/nacti illinc q̄ oportebat.
¶ Mirandū est quomodo hic Plato de valle Iosaphat (iur
dicij loco) noticiā habuerit/nisi libros pphetarū legerit.
Et presertim Iohelis. iij. c. vbi dicitur/ cōgregabo omēs

Iohelis. 3.

¶ Cæterum Hermes trimegistus scribens ad Assepiū
ita refert. Audi igitur o Assepi/ cū fuerit animę a corpo
re facta discessio/ tunc ad examen meritūq; eius arbitriū
transiet in summi dæmonis potestātē/ qui eam cū piām
iustāq; puiderit/ in sibi cōpetentibus locis manere pmit
tit. Si aut delictorū illam maculis/ vitijq; obsitā viderit/
desup ad ima pturbans/ pcellit turbinibusq; aeris/ ignis
& aque sese discordantibus traditurus/ inter coelū & ter
ram inundans fluctib⁹ in diuersa semp penis æternis agi
tata raptat/ vt in hoc animę obsit æternitas/ q̄ sit immor
tali sentētia eterno supplicio subiugata. Sic ne his impli
cemur/ verendum/ timendum/ cauēdumq; esse cogno
sce. Incredibiles em post delicta cogent credere/ nō qui
dem p̄bis sed exēplis/ nō min⁹ sed ipsa passione penarū.
¶ Itē Pithagoras (vt narrat sc̄tūs Thomas sup. iij. sent.
dist. xliij. Et Petrus de palude in eodē dist. l. Et Ricard⁹
de mediā villa sup eodem, dist. xlvij.) posuit ignem car
cerem Iouis/ idest dei punientis/ & infernū esse locum in
quo iudicati homines damnabuntur.

Hermes
trimegist⁹

Pithagoras

¶ gentiles aliquale habue
rint de sacramentis noticiā.

Caput. III.

Philosophi etiam quorū
dam sacramentorū ecclesię noticiā habuerūt.
Nam penitentia & cōfessionē peccatorū/ omī
absq; dubitatione perceperunt.

Plato sane in phedone in persona socratis loquens ait.
Cum flumen transitur⁹ essem/ vocem audire visus sum/

Plato

A iij

quæ ab ire me vetat/ priusq̃ me expiauerim/ quasi aliqd
deliquerim erga deum & in eodē loco inquit. Quicūq̃
non iniciatus neq̃ expiatus/ ad inferos migrabit. Is illuc
iacebit in luto. Puri autem & iniciati cum illuc peruene-
rint/ habitabunt cum dijs.

Laertius

¶ Laertius quoq̃ eiusdem socratis fuisse refert hoc di-
ctum sepius replicatū. Seminat peccatū quem delicti nō
pœnitet. Hanc autē Socratis & Platonis doctrinā appro-
bat Aristoteles in. viij. ad eudem iū ita scribens. Qui per-
uerse agit & non pœnitet/ hic irrectificabilis est. qui vero
pœnitet/ aliquas habet spei reliquias.

Aristotel'

¶ Amplius Aristoteles in. ij. lib. sue rethoricę ait. Ex his
quidem qui cōfitentur & penitent tanq̃ habentes satisfā-
ctionem id q̃ est trīstari de factis cessant scilicet. dij ab ira
signum autē in seruorū castigatione/ negātes quidem &
cōtradīcentes magis est manifesta negari/ irreuerētia autē
paruipensio & despectus/ q̃ autē ad humiliatos cesset ira
canes manifestant nō mordentes eos qui resident p̃ quæ
satis datur intelligi/ q̃ qui sua peccata in hoc seculo cōfis-
tentur/ deum placatū habent/ qui autē confiteri rennuūt
flagellantur a deo/ si nō in hoc seculo saltem in futuro.

Seneca

¶ Item Seneca epistola. xxvij. dicit. Initiū est salutis no-
ticia peccati. Et epistola. liij. ait. quare vitia sua nemo cō-
fitetur/ quia etiā nunc in illis est somniū narrare vigilan-
tis. Et vitia sua confiteri sanitatis inditium est.

Auianus

¶ Præterea Auianus inquit Error eos cecos vexat q̃ sa-
pius ausi/ Nunq̃ peccatis abstinuere suis.

Virgilius

Hui' quoq̃ rei testis est Virgilius vbi in sexto æneidos
inducit Sibyllā ad Eneam in inferno dicētem. Gnosius
hec rhadamantus habet durissima regna/ castigatq̃ au-
ditq̃ dolos/ subigitq̃ fateri/ quę quis apud superos fur-
to lætatus inani distulit in seram cōmissa piacula mortē
Vbi satis innuit/ q̃ qui negligunt hic peccata sua confi-
teri/ in inferno coguntur fateri.

Iuuenalis

¶ Et Iuuenalis in fine secūde satyre ait. Esse aliquos ma-

nes & subterranea regna. Et contū/ & stigio ranas in gur-
gite nigras atq; vna transire vadum tot milia cymba/ nec
pueri credunt nisi qui nōdum ere lauantur. Sed (tu ve-
ra puta) curuis quod sentit/ & ambo Scipiade/ quod Fa-
bricius/ manesq; camilli/ quod cremere legio/ & cannis
cōsumpta iuuentus. Tot bellorū animæ/ quotiens hinc
talis ad illos vmbra venit/ cuperent lustrari si qua daren-
tur sulphura cū tedis/ & si foret humida laurus/ illuc heu
miseri traducimur.

¶ Deniq; Ouidius, x. lib. metamorphoseos inquit, O si
qua patetis numina confessis (merui) nec triste recusio/
supplicium/ sed ne violem viuosq; superstes mortuacq;
extincto ambobus pellite regnis/ mutateq; mihi vitam
q; necemq; negate, numen confessis aliquod patet. Vl-
tima certe vota suos habuere deos.

Ouidius

¶ Et (vt meminit Eusebius in libro de temporib; / cum
de Tiberio loqueretur) q; Phlegon olimpiadarum egre-
gius supputator, lib. xxiiij, de his scribit dicēs, quarto an-
no ducentesimo secunde olimpiadis magna & excellens
inter omnes que ante occurrerant defectio solis est facta
hora diei sexta ita vt in tenebrosam noctem versus sit &
stellæ in cœlo visæ sunt/ terreq; mot;. Niceæ vrbis mul-
tas edes subuerterint quare concludit Eusebius dicens.
Argumentum autem huius rei est, q; saluator isto anno
passus sit.

Eusebius

¶ Et Strabo lib. xxiiij, cosmographiæ sue idem scribit de
Sardī vrbe loquens ait, Nuper vero multa eius edificia
terre motibus corruerunt/ sed Tiberij prouidentia/ qui
per nostra tempora imperat/ & hanc & multas alias suo
beneficio reparauit quæcūq; eo tempore eiusdē calamita-
tis particeps fuerunt. Enumerant ergo hī gentiles q; chri-
sti tempore gesta sunt/ & que prodigia ppetrata, nam so-
laris eclipsis talisq; terremotus/ eo die non nisi miracu-
losè fieri poterant.

Strabo

Vaticinia sibylle Erythree de christo ex epistola sua ad grecos scripta.

Caput. V.

Sibilla Eri
threa

Sibylla etiā Erythrea in

epistola quā scripsit ad grecos / de Chro plurima prophetauit atq; vaticinata est. In medio quidē illius epistole sic ait. In vltima etate humanabitur deus / humanabit proles diuina. Iungetur humanitati diuinitas / iacebit in feno agnus / & puellari officio educabit deus & homo. Signa precedent apud Appellas Mulier vetustissima puerū presciū pariet. Boetes orbis mirabitur. Ducatū prestabit ad ortum. Hic habēs pedes trigintatres / sexq; pollices / eliget sibi ex piscatoribus numerū duodenariū / vnumq; diabolu. Non in gladio / bello ue eneadem urbem regesq; subiciet / sed in hamo piscantis / In deiectione & pauperie. Diuicias & superbiam cōculcabit / morte propria mortuos suscitabit & cum mactabitur / viuet / & regnabit / & cū consumabitur omnia / fiet regeneratio / bonosq; iudicabit & malos huic quatuor animalia surgent in testimoniū / nomen agni tuba concinent / ferentes iusticiā legemq; irreprehensibilem. Cui cōtradictet ab omniatio spumæq; draconis. Sed surget stella mirabilis / quatuor animaliu habens imaginem / eritq; in tuba mirabili danaos illuminabit / orbem illustrabit / In eneade latus piscatoris. Nomen agni vsq; ad finem orbis virtute pducet. Hinc gladiabit / moriens illustrabitur / porro gloriosus eius exitus. Erit autē bestia horribilis ab oriente veniens / cuius rugitus vsq; ad gentes punicas audietur. Cuius capita septē scepra innumera. hic erit cōtradicens agno. vt blasphemet testamentū eius / augens draconis spumas & aquas / Reges autē & optimates seculi erūt in sudore terribili / & nō diminuēt

pedes eius. Stellæq; duæ conſimiles priori inſurgent cōtra beſtiā/ & non obtinebunt/ donec veniet abominatio & voluntas altiffimi cōſumetur. Venient in poſtremis diebus duæ ſtellæ lucidiſſimæ/ in peccatis mortuos ſuſcitantes: ſimiles ſtellæ priori/ quatuor animaliū habentes faciem/ reſiſtentes beſtiæ de qua diximus auiſq; draconis. annūciantes nomen agni & legem/ abominatiōis excidiū/ & meritorū examen. Minorabuntq; aquas draconis/ ſed debilitabūtur in panis afflictione & exurgent in robore fortiore.

Teſtimoniū Joſephi iudei de chriſto. Caput. VI.

Iosephus autē vir clarissimus licet iudeus/ de chriſto plurima refert/ & vt narrat Eusebius cesariensis in eccliaſtica hiſtoria lib. j. c. xiiij. de ſaluatore noſtro li. xviij. de antiquitatibus capite. ix. ſic ſcribit. Fuit autē hiſdem temporibus Ieſus ſapiens vir/ ſi tamē virū eum nominare fas eſt. Erat em̄ mirabiliū operum effector/ & doctor oīm eorum hominū qui libenter audiunt que vera ſunt. Et multos quidem iudeorū/ multos etiā ex gētib; ſibi adiunxit. Chriſtus hic erat. Hunc accuſatiōe primorum noſtre gentis viroꝝ/ cum Pilatus in crucē agendum decreuiſſet/ nō deſeruerunt hi; qui ab initio eum dilexerūt. Apparuit em̄ eis tertia die iterū viuus/ ſm q; diuinit? inſpirati prophete/ vel hec vel alia de eo innumera miracula futura eſſe predixerant. Sed & in hodiernū chriſtianoꝝ q ab ipſo nūcupati ſunt/ & nomē pſeuerat & gen?.

Joſephus de ſono audito in die penthecoſtes. Caput. VII.

Eusebius.

Iosephus.

Refert quoq̃ Eusebius in libro de tēporibus de Iosepho loquēs in hūc modum. Iosephus etiā vernacul⁹ iudeorum scriptor: circa Tiberij tempora die Penthecostes sacerdotes cōmotiones locorum/ & quosdā sonos sensisse testat̃. Deinde ex adyto templi repentinā subito erupisse vocē dicētium/ transmigramus ex his sedibus.

De epistola pylati Tyberio

cæsari de christo missa.

Caput. VIII.

Dhuius etiam rei cōfir-

mationem extat Pylati epistola ad Tyberium cæsarem missa/ quā ponit Richardus de sancto victore/ vt refert Vincentius hystoriarū.

lib. viij. c. cxxij. Et Ioannes balbus Catholicō in sua postilla super Ioannē. c. ix. Dicitur em̃ epistola Pylati quōdam Ierosolimorū presidis ad Tyberij cæsarem de morte Iesu christi talis repta in antiquissimo quodā codice.

¶ Pylatus Tyberio cæsari. salutem. De Iesu christo (quē tibi plane postremis litteris declarauerā) nutu tandē populi/ acerbū (in equasi inuito & subitū) supplicij sumptū est. Virum hercle ita pium & seuerū qualē nulla vnquam etas habuit/ neq̃ habitura est. Sed mirus extitit ipsius populi conatus/ omniūq̃ scribarum. Principum & Seniorum cōsensus suis prophetis & more nostro Sibyllis cōtra præmonentibus. Hunc veritatis legatū crucifigere/ signis etiā supra naturā apparentib⁹ dum penderet/ & orbi vniuerso philosophorū iudicio lapsum minitantibus. Vigentillius discipuli/ opere & vite cōtinentia magistrū non mentientes: immo in eius nomie beneficentissimi. nisi ego seditionē populi estuatis exoriri pti muissē. fortasse adhuc nobis ille vir viueret/ & sit uæ

Epistola
Pylati

magis dignitatis fide cōpulsus; q̄ volūtate meā adduct⁹:
pro viribus non restiterim, sanguinē iustum totius accu-
sationis immunē, verum hoīm malignitate iniqui in eo-
rum tamē (vt scripture interpretant⁹) excitum pati & ves-
tundari. Vale. v. Kal. Aprilis.

Exemplar alterius epistole

eiusdem pylati ad eundē Tyberiū de christo.

Caput. IX.

Quoniam quidem mos erat

romanis: vt puñciarū iudices: senatui scripto
renūciarent: si quid noui in his quas regebāt
puñcijs accidisset: qua dere Pylatus epistolā
scripsit ad Tyberiū de his que ppetrata fuerant in domi-
num Iesum. Est aut̄ hoc eiusdē epistole exemplar. Pon-
tius pylatus Claudio salutē. Nup accidit: qd ipse pbauit:
Iudeos p inuidiā se suosq; posteros crudeli dānatiōe pe-
misse. Cū em̄ pmissum patres haberēt eorū: q; deus eorū
mitteret illis p yginē sanctū suū: q rex eorū merito dicere-
tur. Hūc me p̄sente: misit in iudeā: quē cum vidissent ce-
cos illūinasse: leprosos mūdasse: paralyticos curasse: de-
mones effugasse: mortuos suscitasse: vētis imperasse: pe-
dibus siccis sup vndas maris ambulasse & alia multa mi-
racula fecisse: vt oīs populus iudeorū diceret eū esse dei
filīū. Principes sacerdotū inuidiā passi sunt cōtra eum.
Hunc itaq; mihi tradiderūt & alia p alijs mentientes: eū
magū esse: & ptra legē eorū agere dixerūt. Ego aut̄ ita esse
credidi: ipsumq; flagellatū: eorū arbitrio tradidi, q eū cru-
cifixērūt: & sepulchro custodes adhibuerūt. At ille: mia-
litib⁹ meis custodiētib⁹: die tertiā resurrexit. Instantū yō
neq̄tia iudeorū cōtra eū exarsit: vt ipsis custodib⁹ pecūia
dārēt: q̄ten⁹ discipulos eius corp⁹ rapuisse dicerēt. Sed illi
qdē factū erat tacere nō valētes: testati sūt eū resurrexisse:
secq; visionē angelorū vidisse & a iudeis pecūia accepisse.

Alia ep̄la
Pylati.

Hec autē ideo scripsi/ ne quis aliter estimet credendum mendacijs iudeorum. Tunc Tyberius cū suffragio magni fauoris retulit ad senatū/ postulans vt christus deus haberetur. At senatus recusauit/ indignās/ q̄ nō sibi fm̄ morem epistola primo fuisset delata; Ab illo itaq; die cepit immutari laudatissima prius modestia cæsaris in penam senatus cōtradictoris. Verum cū ex consulto patrū christianos eliminari vrbe placuisset; Tyberius p̄dictū accusatorib⁹ christianorū cōminatus est mortē/ vt scribit Tertulianus in apologetico.

Copia epistole Lentuli ad cæsarem de Christo & eius descriptione.

Caput. X.

Stat et epistola Lentuli

ad cæsarem quā ait. Lentulus roman⁹ Iudee preses ad Tiberiū in hūc modum. Apparuit temporibus istis & adhuc est/ homo magnæ virtutis noiatus Iesus christus/ qui dicit̄ a gentib⁹ p̄pheta veritatis/ quē eius discipuli vocant filiū dei/ suscitans mortuos. & sanans om̄es languores/ homo quidē staturæ/ pro cere mediocris & spectabilis/ vultū habens venereabilem/ quē intuentes possint diligere & formidare. capillos habens coloris nucis aurellane premature/ & planos fere vsq; ad aures/ ab auribus vero cincinnos crispos aliquantulū & fulgētiores ab humeris ventilātes discrimen habens in medio capitis iuxta morem nazarenorū Frontem planam & serenissimā. cum facie sine ruga/ & macula aliqua/ quam rubor moderatus venustat/ nasi & oris nulla prorsus est reprehensio barbā habens copiosam capillis cōcolorem/ nō longam/ sed in medio bifurcatam/ aspectū habens simplicē & maturū/ oculis glaucis varijs/ & claris existentibus. in increpatioe terribilis. In admonitione blandus/ amabilis/ hilaris/ seruata graui

tate/qui nunq̃ ridere visus est/flere autē sepe. In statura
corporis propagat⁹ & rectus/manus habens & brachia
visu delectabilia. In colloquio grauis/rarus & modestus
Speciosus inter filios hominum.

Testimoniū de Iesu ex epi

stola Abagari regis edissenorum.

Caput. XI.

Etat ⁊ epistola regis aba

gari, quā refert Eusebius cæsariensis. li. i. c. xv
& xvj. quā quidem epistolam Eusebius ita se
dicit repperisse. Hęc in archiuis publicis Edif
senæ ciuitatis/in qua tunc Abagarus regnauit/ita descri
pta reperim⁹/in his cartis quæ gesta regis Abagari serua
ta antiqui⁹ cōtinebant. Et vt euidentis dictorū veritas fiat
ipsarū exemplaria epistolarū ex syrorū lingua trāslata po
¶ Abagarus vehame fili⁹ Toparcha. Iesu sal⁹ (nemus,
uatori bono qui apparuit in locis hierosolimorū salutē.
Auditū mihi est & de te/ & de sanitatib⁹ quas facis q̃ si
ne medicamentis/ aut herbis fiant ista per te. Et q̃ verbo
tantū facis/ cecos videre/ & claudos ambulare. Et lepro
sos mundas. Et immūdos spīritus ac demones eijcis/ &
eos qui longis ægritudinibus afflicti curas & sanas/
mortuos quoq̃ suscitās/ quibus om̃ibus auditis de te/
statui in animo meo vnū esse e duobus. Aut quia tu sis
deus/ & descēderis de cœlo vt hæc facias/ aut q̃ filius dei
sis qui hæc facis. Propterea ego scribens rogauerim te vt
digneris vsq̃ ad me fatigari/ & ægritudinē meā qua iam
diu laboro curare. Nam & illud comperi/ q̃ iudei mur
murant aduersum te/ & volūt tibi insidiari. Est autē mihi
ciuitas parua quidem/ sed honesta q̃ sufficiat vtriscq̃.

¶ Exemplum rescripti ab Iesu per Ananiā cursorem ad
Abgarum regem Toparcham. Beatus es qui credidisti
in me/ cum me ipse nō videris. Scriptum est em̃ de me/

Incipit epi
stola Aba
gari.

Responso
Iesu

quia hi qui me vident/ nō credent in me/ & qui non vi-
dent me/ ipsi credent/ & viuent. De eo autem q̄ scripsisti
mihi/ vt veniā ad te/ oportet me om̄ia propter quā mis-
sus sum hic explere/ & posteaq̄ compleuero/ recipi me
ad eum a quo missus sum. Cū ergo fuero assumpt⁹/ mit-
tam tibi aliquē ex discipulis meis/ vt curet egritudinem
tuam/ & vitā tibi atq; his qui tecum sunt prestat & ciuita-
ti tue. Erat aut̄ his epistolis adiunctū etiam hoc lingua sy-
rorum/ quod infra scriptū est. Postea vero q̄ Iesus assum-
ptus est/ misit ei sanctus Thomas apostolus Thadeum
vnum ex septuaginta discipulis qui Abagarū magnifice-
crendentem p̄fecte curauit. Totam integrā hystoriā bre-
uitati studens in presentiarū omitto. qui vult integre vi-
dere. Eusebium in prefato libro inspiciat.

¶ Ceterum vñ Ioannes Catholicon in predicta postilla
meminit/ allegans Damascenū lib. iij. Videns Abaga-
rus q̄ presentialiter Christū videre non poterat/ pictorē
quendā ad Iesum misit/ vt imaginē figuraret/ & sic ip̄m
saltem p̄ imaginē conspiceret; quē in facie videre nō po-
terat/ sed cum ad eum pictor venisset/ propter nimīū ful-
gorem qui ab eius facie procedebat in eius facie clare ne-
quibat intendere; nec eam (vt sibi iussu fuerat) figura-
re. quod cernēs dominus/ vestimentū lineum ipsius pi-
ctoris arripies & sue faciei sup̄ imponens/ suū ipsius ima-
ginem eidem impressit. ac desideranti regi Abagaro de-
stinauit.

Hæc autem imago seu effigies aut ve-
ronica/ nūc est Genuē in quodam ve-
nerabili monasterio in ecclesia sancti
Bartholomei de hermineis; ad quod
cum sepius accepissem/ hoc edidi epi-
gramma.

Hanc rex effigiē ch̄o mittente recepit
Abagarus; hinc signa qua patueredei

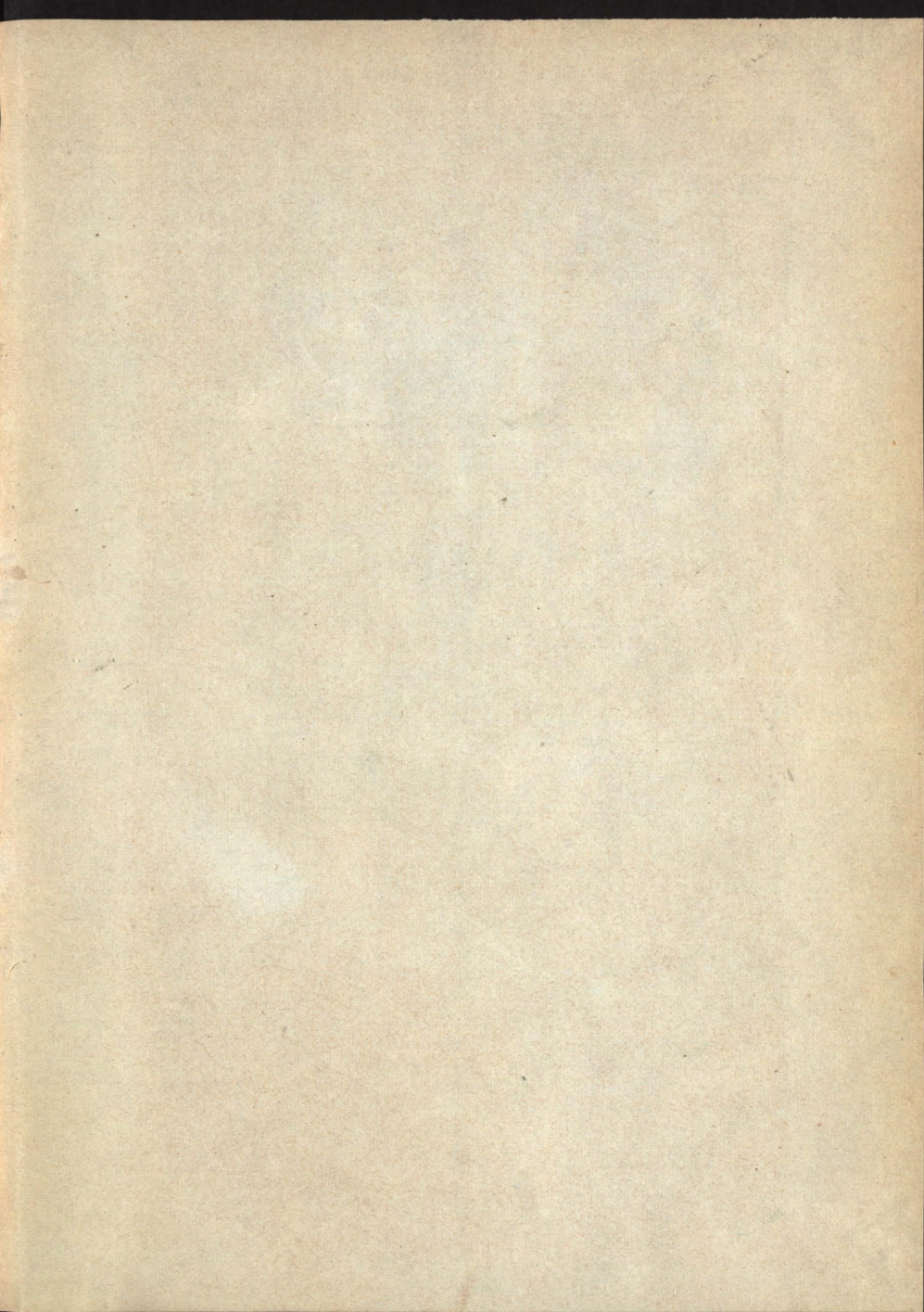
Latrīa debetur totum cui summa per orbem

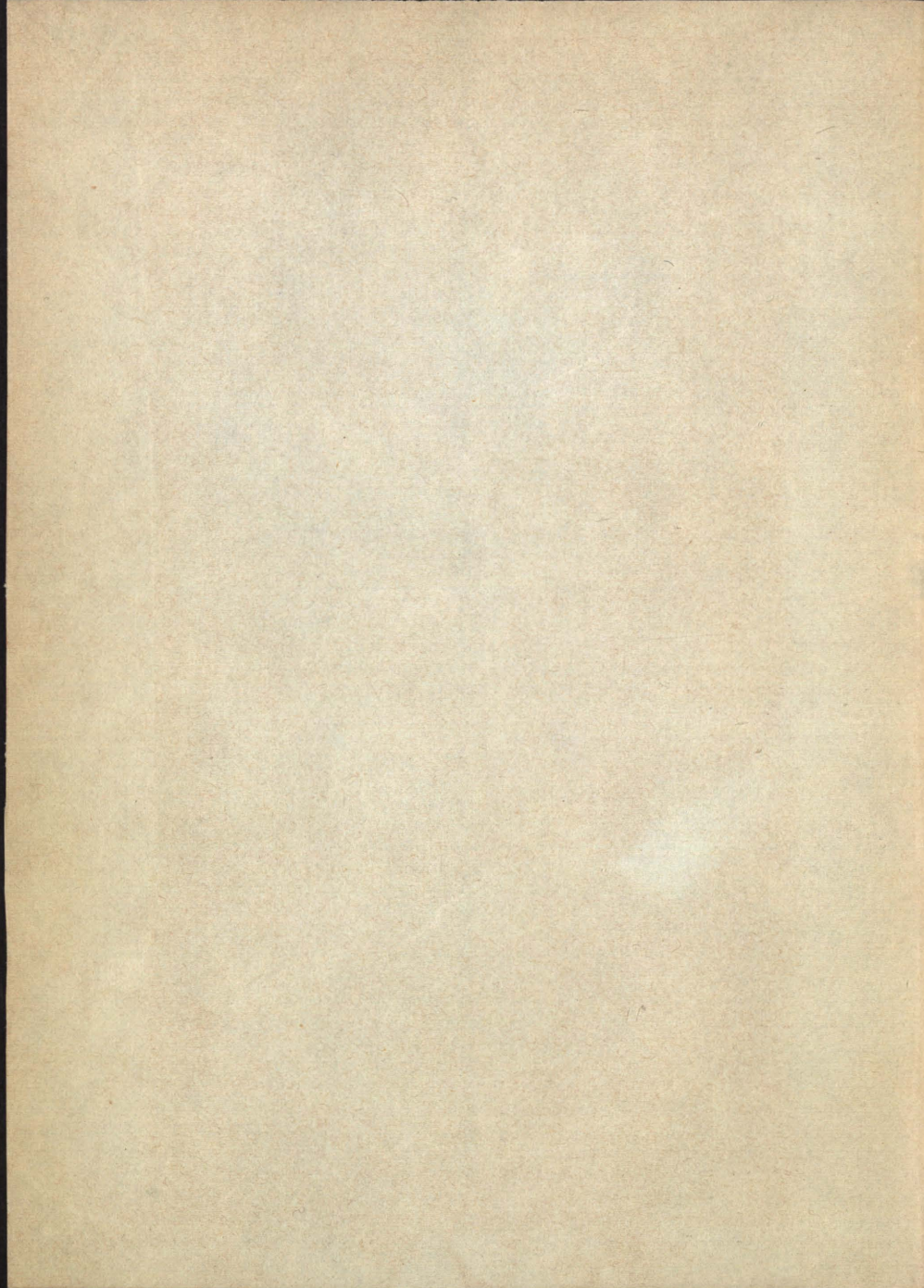
Poplitibus flexis : supplicibus manibus
Ipſam ego perſpexi : manibus tetigiꝫ Philippus
Viuerem vt incolumis / cui pia thura dedi.
Epiſtola etiã domini ſaluatoris noſtri tãte virtutis fuiſſe
dicitur : q̃ in illa ciuitate Ediſſa nullus hereticus vel paga
nus viuere valeret, nec tyrãnus aliquis eidẽ nocere preſu
meret. Nam ſi aliquãdo gens aliqua armata manu con
tra ipſam ciuitatem inſurgeret : infans aliquis ſuper por
tam ſtans epiſtolã illam legebat : & ea die hoſtes / aut fu
giebant / aut pacati cum eis ſe componebant. Sic fertur
olĩm fuiſſe adimpletum / ſed poſtmodum illa ciuitas a ſa
racenis capta fuit : & prophanata, ſublato beneficio pro
pter abundãtiam peccatorũ in oriente vndiqꝫ patefactã.

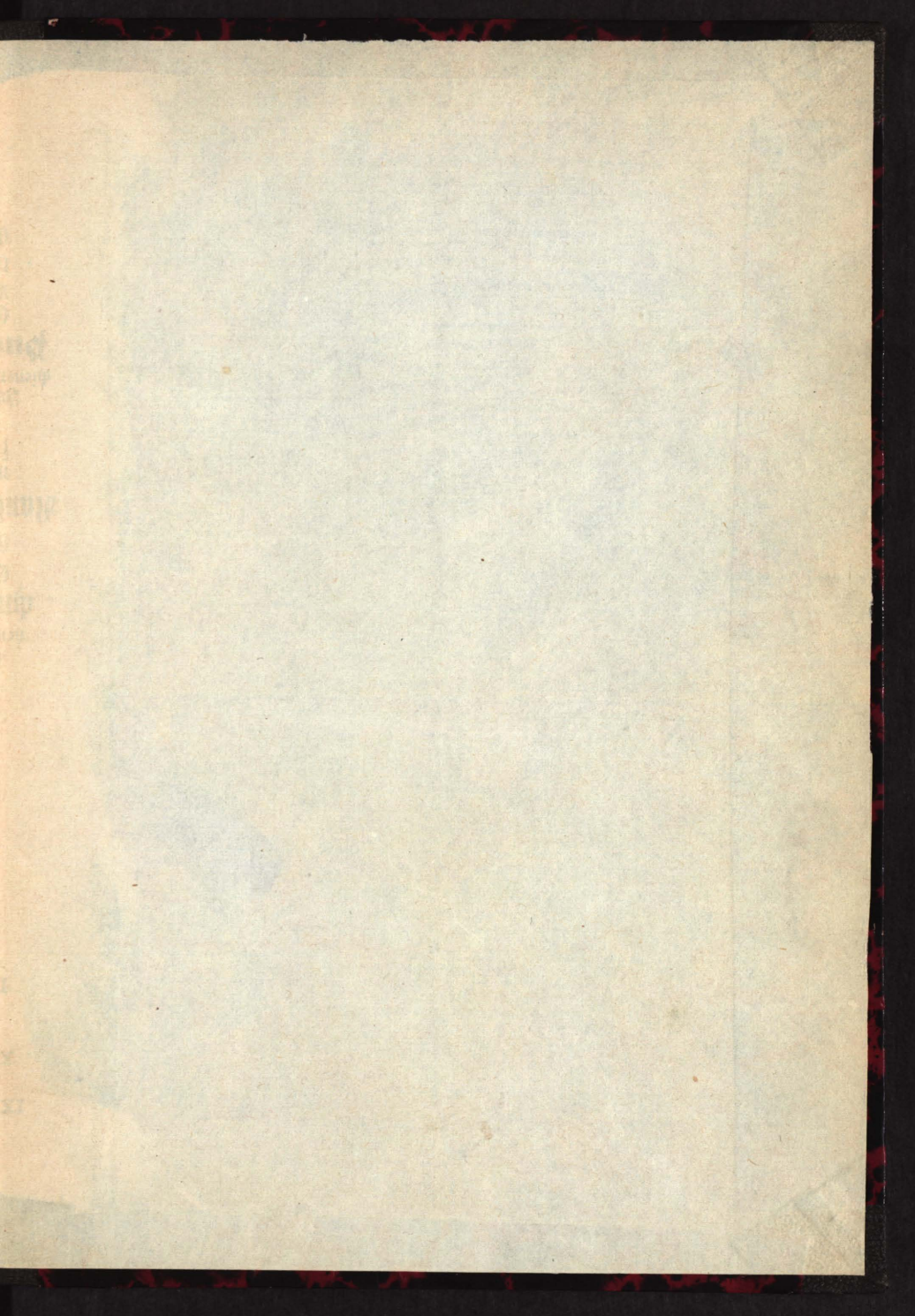
Impreſſum Oppenheim.

1. The first of these is the fact that the
 2. second of these is the fact that the
 3. third of these is the fact that the
 4. fourth of these is the fact that the
 5. fifth of these is the fact that the
 6. sixth of these is the fact that the
 7. seventh of these is the fact that the
 8. eighth of these is the fact that the
 9. ninth of these is the fact that the
 10. tenth of these is the fact that the

modisq; & mulloru

Op. d. Jud. d. Chr. test.